

Scheepje met duif

Arnold Fortuin

(met dank aan Ties Wiegman)

Je loopt er gemakkelijk aan voorbij, aan dat amper honderd jaar geleden gestichte kerkgebouw aan het begin van de Lipperkerkstraat. Alleen het scherpe oog ziet in de nok het kleine monument: het scheepje met de duif. Pas als de bezitter van dat oog de tip aanreikt is er de verrassing. Tussen de door de tand des tijds gloriearm geworden buurpanden, verraden gevel en stijl de oorspronkelijke bestemming: een huis van gebed. Er moet achter die voorgevel heel wat gepreekt, gelezen, geprezen, gedankt en gebeden zijn, maar nu heerst de stilte die kunstenaars er in hun ateliers hebben gevonden. Eens, op 12 mei 1904, kwam de Apostolische Gemeente van Enschede er samen voor de officiële opening. De nog jonge gemeenschap was in 1895 begonnen in een oude smederij aan de Mooienhofstraat. Ze telde toen enkele tientallen leden. Maar er zat na een paar jaar zoveel groei in, dat het tijd werd naar een eigen kerkgebouw uit te zien. De gemeente vond die aan de Lipperkerkstraat. Voor wie er te gemakkelijk aan voorbij zou lopen, was er iets van een naambordje: 'Hersteld Apostolische Zendingsgemeente in de Eenheid van de Apostelen' moet er ooit gestaan hebben. Maar die tekst verdween onder de verfkwest. Wat wel bleef was het scheepje met de duif, geplaatst op de nok. Dat symbolische monumentje dankte zijn ontstaan aan het bijbelverhaal over 'De Ark des Behouds'. In Genesis 7 en 8 is het verhaal van de zondvloed en de rol van Noach met zijn ark opgetekend. Noach liet, na zijn lange reis in gezelschap van zijn meegenomen dieren, als verkenner een duif los om te weten te komen of de aarde weer droog was. Dat die duif met een olijftak terugkwam hoort bij het verhaal dat

de Apostolische Gemeente inspireerde tot de nokversiering. Het symboliseert de nieuwe gebedsruimte als een 'Ark des Behouds' voor de gemeenteleden. De gemeente verliet deze kerk in 1951.

